

**T.C.
DANIŞTAY
Dokuzuncu Daire**

**Esas No: 1995/02757
Karar No: 1997/00273**

İstisnalar, Geçici Muaflık, Organize Sanayi Bölgesi, Küçük Sanat Sitesi

ÖZET:

Organize sanayi bölgeleri ile küçük sanat sitelerindeki binaların 1319 sayılı Kanunun 5/F maddesi hükmü uyarınca geçici muafiyetten yararlanacağı hk.

Temyiz İsteminde Bulunan : ... Belediye Başkanlığı

Vekili : Av. ...

Karşı Taraf : ...

Vekili : Av. ...

İstem Özet: Yükümlü şirketin organize sanayi bölgesinde bulunan iki adet fabrika binası ile 3 adet idari bina için emlak vergisi beyannamesini 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 5/f maddesine göre emlak vergisinden istisna olduğunu belirterek vermesi üzerine 1994 yılı için tahakkuk ettirilen emlak vergisinin terkinin istemiyle açılan davayı; 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 5. maddesinin 3365 sayılı Kanununla eklenen (f) fıkrasında organize sanayi bölgeleri ile sanayi ve küçük sanat sitelerindeki binaların inşalarının sona erdiği tarihi takip eden bütçe yılından itibaren 5 yılı süreyle geçici muafiyetten yararlanacağına hükme bağlandığı, fıkra hükmü ile hiçbir ayrıma tabi tutulmaksızın ve maddenin diğer fıkraları ile ilgilendirilmeksizin sanayi bölgelerinde inşa edilen bütün binalara geçici vergi muafiyeti getirildiğinden yükümlü şirketin 1/4 oranında geçici muafiyetten yararlanacağından bahisle tahakkuk ettirilen emlak vergisinde yasal isabet görülmediği gerekçesiyle kabul ederek emlak vergisini terkin eden Bursa Vergi Mahkemesinin 24.4.1995 gün ve 1995/494 sayılı kararının; 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 5/a maddesine göre muafiyet hükmünün 1/4 oranında uygulanması gerektiği, Maliye Bakanlığının 24.4.1991 gün ve 029026 sayılı Yazısına göre ambar, fosfatlama, soğutma ve sosyal tesis gibi binaların istisna kapsamı dışında olduğu ileri sürülerek bozulması isteminden ibarettir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

Savcı Necati Kocabaş'ın Düşüncesi : İleri sürülen bozma nedenleri. 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49. maddesinin 1 numaralı bendinde öngörülen nedenlerden hiçbirisine girmediğinden, temyiz isteğinin reddi ile hukuka ve usul hükümlerine uygun bulunan vergi mahkemesi kararının onanması gerekeceği düşünülmektedir.

Tetkik Hakimi Bekir Sözen'in Düşüncesi : İleri sürülen iddialar, usule ve hukuka uygun vergi mahkemesi kararının bozulmasını sağlayacak nitelikte bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dokuzuncu Dairesince işin gereği görüşüldü :

Temyiz edilen Bursa Vergi Mahkemesinin 24.4.1995 gün ve 1995/494 sayılı kararında, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49. maddesinin 1. fıkrasında sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisinin bulunmadığı anlaşıldığından **temyiz isteminin reddine, anılan mahkeme kararının onanmasına, 23.1.1997 gününde oybirliği ile karar verildi.**